

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De custodia conscientia. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Ioan. 10.

Psal. 30.

Psal. 90.

Rom. 8.

torum, pauperum & infirmorum, lapsorum & vulneratorum. Nihil est (inquit) opus sanis medicus, sed malè habentibus. Et similiter de eodem loquitur sanctus Dauid, ita consolando tristes: *Iuxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde*. Et iterum in alio psalmo de quolibet tentato & tribulato, ne desperet, ita per seipsum loquitur Deus dicens: *Cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum*. Est enim verè magna consolatio tristibus & varijs modis afflictis, quia Christus fuit etiam tentatus, tristis, & in multis doloribus pro nobis afflictus.

2. Nisi enim esset vtile & salubre animæ nostræ pati & tribulari in mundo, non permetteret hoc Deus fieri, qui est summè bonus & iustus, in omnibus vijs suis. Qui ergo proprio filio suo non pepercit à flagellis, tu quis es, qui audes contradicere verberibus eius, reus in multis peccatis? Iustum est enim, vt seruus malus & inutilis, non contradicat domino suo percussus, saltem in modico; quando filius in omnibus dilectus & in nullo culpabilis, tantis plagis fuit percussus. Iustum etiam est, vt de eodem calice agrotus sanandus modicum breuiter bibat, de quo medicus sanus, totum amaritudinis poculum sibi oblatum bibit; vt totum mortis venenum purgaret, & hominem in anima & corpore necatum perfectè sanaret, & ab æterna morte liberaret. Alleuiatur igitur multum onus serui, in consideratione grauioris ponderis innocentis Domini sui. Mitigatur valde dolor languentis, si diligenter pensat, quoniam hæc afflictio piè tolerata, est purgatio pro peccatis, & spes æternæ salutis.

3. Magnum namque & honorificum est pauperi seruo, si ipse fuerit Domini sui panno eodem vestitus, & purpura filij regis insignitus, cum qua meretur ad regis æterni nuptias introire. Panni Iesu sunt humilitas cordis, paupertas in necessarijs, patientia in aduersis, perseverantia in virtutibus. Qui virgam Dei pro munere accipit, salutem animæ ex verberibus reportat, & coronam amplioris gloriæ in cælo recipiet. Beatus, qui intelligit super egenum & pauperem Iesum, pro nobis nudum & inopem factum, cum esset ditissimus omnium; & sequitur eum sapienter, ferendo crucem suam in quotidianis laboribus, pro salute animæ suæ usque ad mortem.

Panni Iesu.

1. 40.

CAPVT XVII.

De custodia conscientia, in omni loco & tempore.

Psal. 118.

1. **A** Nimia mea in manibus meis semper. Nihil vtilius & salubrius cupienti ad vitam æternam peruenire, quàm semper cogitare de animæ suæ salute. Lege & percurre omnia, non est salus ani-

mz,

ma, nisi in Deo & in bona vita. Hinc ait Dominus & redemptor animarum discipulis suis: *Quid prodest homini, si mundum uniuersum lucretur, anima verò sua detrimentum patiatur?* *Matt. 16.* Qui istud frequenter cogitat, & magis de animæ suæ salute curam gerit, quàm de temporali lucro vel corporali cibo; hic verè sapiens negotiator est, quia æterna spiritualia omnibus perituris præponit & quarit. Iste est vnus de bonis & fidelibus Christi seruis, qui de *Matt. 25.* duobus talentis quatuor, & de quinque decem facit; & vnum non abscondit in terra, nec secludit, nec à se proijcit, nec contemnit; sed pauperi potius tribuit, vt pro se oret; aut ad altare Deo offert, regratiando ipsi etiã pro minimo dono, quod accepit. Beatus seruus super pauca fidelis & prudens, qui omnia tempora sua vtiliter expendit, & de extraneis rebus ad se non pertinentibus tacet; sed tanquam surdus & mutus propter Deum factus, pacificè tumultus sæculi pertransit, & animam suam ante se in manibus suis semper portat. Noli ergo de statu aliorum curiosè querere, nisi quantum charitas Dei & fraterna compassio exigit.

2. Noli laudes hominum appetere, quæ vanæ sunt; nec vituperia expauescere, quæ non obsunt; sed animam purgant & humiliant, & in celo altè coronant. Nemo dignus est à Deo sublimari, nisi qui scit pro Deo vituperia pati. Sicut enim, tu Domine Deus, passus es pro me; ita & ego debeo pati pro te, & te sequi pro posse. Tu enim sancto Petro dixisti, *Sequere me.* Sed heu mihi Domine, *Ioan. 27.* quia tam parum possum pati pro te. Sæpe propono, & de decem vix vnum perficio. Multa sunt verba, sed opera pauca. Totum est culpa mea, & excusatio nulla. Nam desidia & negligentia propria augent peccata mea. Quid ergo restat ad ista dicere & cogitare, nisi veniam petere & orare? Peccaui Domine, miserere mei. Sic nim omnes sancti ante te fecerunt & docuerunt, & adhuc quotidie omnes fideles faciunt. Omnes sancti & amici Dei, orate pro me; quia infirmus sum, & omnibus bonis indigeo, & ab omnibus iuuari humiliter peto.

Oratio pauperis.

3. **O** Sancte sanctorum, Domine Deus meus, inclina aurè tuam ad precem pauperis serui tui. Adiuua me, & saluus ero, & meditabor in iustificationibus tuis semper. *Psal. 118.* O vtinam merear vnus de pusillis gregis tui esse in regno, quod præparasti humilibus & diligentibus te. Diligam ergo te, Domine virtus mea, ex toto corde meo, sicut præcepisti ore sancto tuo. Tu spes mea, & salus mea, & totum desiderium meum. Da mihi intellectum clarum, contra omnem errorem; cor mundum, contra omnem impuritatem; fidem rectam, contra omnem dubitationem; spem

firmam, contra omnem diffidentiam; charitatem feruētem, contra omnem acediam & negligentiam; magnam patientiam, contra omnem turbationem; sanctam meditationem, contra turpem imaginationem; continuam orationem, contra diaboli impugnationem; diligentem attentionem ad lectionem, contra frequentem mentis euagationem; bonam occupationem, contra cordis tedium & somnolentiam; deuotam sacræ passionis tuæ recordationem, contra omnium vitiorum mortificationem. Adesto mihi in his bonis Deus meus, et confirma me in omnibus verbis sanctis tuis, Amen.

CAPVT XVIII.

De solitudine & silentio.

Psal. 54.

I. *E*cce elongaui fugiens, & mansi in solitudine. Quare? Propter multa bona inde prouenientia, & ad cauendum distractiones cordis mei, in multis rebus visis & auditis; quia quæ oculus non videt, nec auris audit, cor non dolet, nec citò turbatur. Igitur latere & tacere, bonum est pro pace cordis, & obtentu deuote orationis. Ad hoc iuuant locus secretus, & recessus à turbis, ubi non est strepitus. Sicut enim piscis extra aquam citò moritur, ita monachus extra cellam leniter distrahitur & inquinatur. Nam prudens apis mel ex floribus colligens, statim inde euolat, & secretum gaudens repetit, & hoc in alucrio cautè abscondit; ut habeat, vnde in hyeme latenter viuat. Ideo enim suauitatem odoris abscondit, ne foris vagando fructum laboris sui iterum perdat. Nam preciosa aromata, in pyxide clausa fortiùs fragrant; aperta & ostensa, virtutem odoris citiùs amittunt. Flores quoque manibus tacti læduntur, intra septa pomarij clausi seruantur, & muris altis firmati tutantur. Crescunt rosæ in hortis clausæ securæ; arescunt, & calcantur pedibus in vijs proiectæ.

2. Sic vagus & instabilis monachus vilescit sæpe foris visus; fugiens autem turbas & manens intus, reputatur sanctus. Candela ardens à vento citò extinguitur, in lucerna latens custoditur. Sic feruor deuotionis in secretario cubiculi tutiùs seruetur, & in negotijs externis faciliùs dissipatur. Igitur cellam & silentium dilige, si vis deuotus & pacificus intus permanere. Oportet, quod valde fortis sit & custoditus, qui foris inter homines ambulat, & interius non impeditur nociuis. Maneas ergo libenter in solitudine & in cella, deuotionis causa; sicut beata virgo Maria mansit sola in cubiculo clausa, loquens cum sancto Angelo sibi misso à Deo de cælo; ut etiam ad te veniat sanctus Angelus, Domini nun-